

HET ZWANENKOOR

mei/juni 2015

JUBILEUMJAAR!

1989-2014

Het Zwanenkoor

*Hoeder van het Amsterdamse lied
Een mooier koor bestaat er niet
Met een lach en met een traan
Viert zij haar 25-jarig bestaan
Veel vreugde brengen zij steeds weer
Elk optreden smaakt echt naar meer
De Rode Hoed, kroon op het werk
Met z'n allen zijn ze sterk!
Wat een vreugde en wat een pret
Wat een voorstellingen worden daar neergezet
Soms een lied met kippenvel
De traantjes vloeien dan ook snel
Wat zijn wij trots op dit mooie koor
En daarom gaan wij er ook voor.
Nog vele jaren Rode Hoed
Waar het koor u ook weer graag begroet.
De traditie willen wij bewaren
En liefst nog vele, vele jaren.
Dank aan allen, die vele uren
Willen zingen, meewerken en besturen.*

De voorzitter

Het Zwanenkoor viert 25-jarig bestaan samen met presentatoren

Om de voorstellingen in de Rode Hoed een extra feestelijk tintje te geven heeft Het Zwanenkoor 'oud'-presentatoren uitgenodigd.

Een aantal van hen heeft daar met plezier gevolg aan gegeven en heeft de voorstellingen bezocht. Na de voorstellingen werd met hen nog nagepraat en iedereen was weer verrast over de kwaliteit van de stemmen, de sfeer en het echte Amsterdamse geluid, dat het koor neerzette. Unaniem vonden zij het programma een heerlijke afwisseling van mooie, vrolijke, Amsterdamse en luisterliedjes.

Er werd zelfs geopperd een omroepvereniging te benaderen om het gehele programma op de televisie te

brenge. Zo overtuigd was een aantal genodigden van de kwaliteit van hetgeen geboden werd. Enkele presentatoren, die deze voorstellingen aan elkaar praatten, waren 'oudgedienden'. Zij waren gevraagd of zij het leuk zouden vinden ons 25-jarig jubileum programma te presenteren. Dieuwertje Blok, Eric Brey, Jacques Klöters, Maartje van Weegen en Judith Bos hadden al eerder gepresenteerd. Aangevuld met de 'nieuwe' presentatoren Wieteke van Dort en Anita Witzier. Allemaal kanjers op het gebied van presenteren en de zaal enthousiasmeren. Zelf genoten zij ook van de feestelijke sfeer. Het Zwanenkoor kan terugkijken op 7 geslaagde jubileumvoorstellingen.

KOORLEDEN

In 25 jaar zijn er 180 koorleden bij Het Zwanenkoor voorbij gekomen. Dat lijkt een heel groot aantal en dat is het ook, maar weet wel dat in 25 jaar van alles kan gebeuren en veranderen. Leden zetten zich een aantal jaren in om mee te zingen in het koor en besluiten na een tijdje iets anders te gaan doen. Leeftijd speelt vaak ook een grote rol.

Alie Boxem die vanaf de eerste dag bij het koor was, en zich tot op hoge leeftijd heeft ingezet voor het koor, moest, toen zij al in de 80 was, toch besluiten om niet meer op te treden met het koor. Het werd te zwaar voor haar, maar als erelid van het koor volgt zij de verrichtingen van het koor nog op de voet.

De thuissituatie van koorleden kan veranderen. Er wordt verhuisd, ziekte speelt soms een rol en we hebben in de loop der jaren ook daadwerkelijk afscheid moeten nemen van koorleden.

De drukke agenda van het koor is soms een reden om afscheid te moeten nemen van het koor, maar ook wisseling van muzikale leiding is vaak een reden geweest om bij het koor weg te gaan. Wanneer aan nieuwe muzikale leiding is niet ie-

deren gegeven en dan moeten koor en leden afscheid van elkaar nemen. Steeds heeft Het Zwanenkoor weer een band kunnen opbouwen met een muzikale leider en hebben zij elkaar kunnen vinden in het heerlijke repertoire, dat het koor door de jaren heeft gezongen.

Met dit seizoen meegeteld hebben we 139 voorstellingen in de Rode Hoed gegeven. We zijn begonnen met 1 keer Rode Hoed en hebben dat uitgebouwd naar 8 keer Rode Hoed. De laatste jaren staat het koor 7 keer in de Rode Hoed: 5 zondagen en 2 vrijdagen. De ervaring heeft geleerd, dat 2 vrijdagen voldoende is voor onze fans, meer zondagen zou kunnen, maar is een te grote aanslag op het privéleven van de koorleden. Koorleden hebben ook nog een thuissituatie, hebben kinderen en kleinkinderen, kortom hebben ook

nog een leven naast het koor. Daarbij wordt er buiten onze voorstellingen in de Rode Hoed tijdens het seizoen maandelijks ongeveer 3 keer opgetreden. Dat betekent jaarlijks tussen de 30 en 40 optredens.

Het Zwanenkoor vraagt veel van de leden. Het maakt een groot deel uit van het leven van de koorleden. Het vraagt veel liefde en inzet van de leden en ze moeten natuurlijk houden van het repertoire: "Het Amsterdamse lied". Het is eigenlijk één grote familie.

Beschermheer

Bij de eerste vrijdagavondvoorstelling was onze beschermheer en oud-burgemeester Cohen met zijn vrouw aanwezig. De heer Cohen was benaderd of hij het een bezwaar vond, wanneer wij de huidige burgemeester als 2e beschermheer aan zouden stellen. Hij vond het een leuk idee, maar vond het nog mooier om het over te dragen aan de huidige burgemeester Eberhard van der Laan. De heer Cohen zegde toe de Burgemeester zelf te benaderen en het met hem te overleggen. Burgemeester Van der Laan is een grote fan van het koor en zou de derde zondag met zijn kinderen weer aanwezig zijn bij de voorstelling. Het bestuur wilde dit natuurlijk als een verrassing bewaren voor de koorleden, maar omdat zij nog steeds

geen toezegging hadden ontvangen van Burgemeester Van der Laan was het voor hen extra spannend of het tijdens deze voorstelling kon worden aangekondigd. Bij binnenkomst drukte de burgemeester een van de aanwezige bestuursleden een brief in de hand met de mededeling, dat hij zeer vereerd was het beschermheerschap van Het Zwanenkoor op zich te nemen. Dit bericht werd natuurlijk tijdens de voorstelling aan koorleden en alle aanwezigen met veel plezier meegedeeld. Het werd gevierd met bloemen en een mooie oorkonde voor onze nieuwe beschermheer. De burgemeester heeft het met plezier aanvaard.

Met trots kunnen we dus meedelen, dat burgemeester Eberhard van der Laan onze nieuwe beschermheer is.

De Stampopotclub

Wij noemen hen ‘onze stampopotclub’. Maar wat is dat dan? Eén van onze sponsors is, samen met zijn vrouw, een zeer enthousiaste en trouwe fan. Elk jaar komen zij op een vrijdagavond met een heel grote groep vrienden naar De Rode Hoed. Daaraan voorafgaand wordt er bij hen thuis stamppot gegeten. Natuurlijk met de daarbij behorende spiritualiën. En dan met z’n allen naar Het Zwanenkoor! Een feest! Vorig jaar hebben alle gasten iets extra’s gegeven en dat leverde een mooi bedrag op, waar wij iets bijzonders mee mochten doen. Met deze bijdrage hebben wij onze

generale repetitie voor De Rode Hoed kunnen geven in Het Polantheater. Het was niet zomaar een generale! We hebben 65 mensen van twee voedselbanken en 25 mensen van De Bogt (een verzorgingshuis) daarvoor een vrijkaartje kunnen geven, maar dat is niet alles. Na de voorstelling stond er een stampottenbuffet klaar, waar iedereen van kon smullen. Het was een fantastische middag en wat waren deze mensen blij! En natuurlijk was onze sponsor zelf ook van de partij, zodat hij met eigen ogen kon zien wat een mooie middag het was.

Commissies van Het Zwanenkoor

Natuurlijk kan geen enkele vereniging zonder leden, die zich extra inspannen. Ook Het Zwanenkoor heeft een aantal commissies, die veel voor het koor betekenen.

De kledingcommissie zorgt er elk jaar voor, dat de koorleden er weer uiterst verzorgd bijstaan in de Rode Hoed. Voor de jubileumvoorstellingen werd een compleet nieuwe outfit verzorgd. Voor de dames een rode, glanzende rok en witte glanzende blouse met rode onderkraag en voor de heren een mooi wit hemd met rood gillet en rood strikje. Het vraagt een lange voorbereiding van de kledingcommissie om dit te realiseren.

De commissie begint dan ook meteen na de voorstellingen na te denken over de kleding voor de voorstellingen van het volgende jaar. In principe willen zij met ieder koorlid rekening houden, maar dat is natuurlijk onmogelijk. Daarom bedenken zij een outfit die ieder koorlid zo aantrekkelijk mogelijk staat en waar iedereen zich in kan vinden. En neem van ons aan dat dit niet altijd eenvoudig is.

Dit jaar hadden we natuurlijk ook een **jubileumcommissie**. Zij hebben een jubileumfeestje voor de

koorleden verzorgd en ideeën voor de Rode Hoed aangedragen.

Dan is er nog een **commissie** die Het Zwanenkoornieuws en het programmaboekje voor de Rode Hoed verzorgt. Deze commissie moet met strakke tijdlijnen werken, omdat drukwerk ook zijn tijd vraagt.

En dan hebben we het nog niet eens over **het bestuur** van Het Zwanenkoor gehad. In die vijftwintig jaar zijn er natuurlijk vele besturen geweest. De taak van het bestuur is de hele gang van zaken voor en in het koor in goede banen te leiden. Het bestuur onderhoudt contacten met de koorleden, met de muzikaal leider, met tehuizen, zorgcentra en met andere opdrachtgevers. Daarnaast moet het bestuur de voorstellingen in de Rode Hoed voorbereiden en begeleiden. Ook regelen zij de financiële zaken van het koor. Niet eenvoudig voor leden, die eigenlijk alleen maar zouden willen zingen.

Een vereniging vraagt inzet van de leden en dat kost veel tijd en inspanning, maar daar staat tegenover, dat we veel dank en respons krijgen van hen die ons horen en zien bij onze optredens.

Presentje

In ons jubileumjaar wilden we graag onze trouwe donateurs bedanken voor hun jaarlijkse steun. Bij de verkoop van de kaarten hebben we daarom een cadeaubonnetje ingesloten. Daarmee kon door de donateurs bij de CD-verkoopafel in de Rode Hoed een presentje worden afgehaald. Het cadeautje was een ansichtkaartenboekje, ook wel “le-porello” genoemd. Daarin staat een selectie van foto’s van Het Zwanen-koor van de afgelopen 25 jaar.

Een leuk aandenken van een ge-denkwwaardige tijd met veel hoogte-punten. Het Zwanenkoor hoopt nog vele jaren het Amsterdamse reper-toire te mogen zingen en de grote schare donateurs elk jaar weer een heerlijke voorstelling in de Rode Hoed te mogen presenteren.

Donateurs zijn uiterst belangrijk

voor de vereniging. Zij vormen de basis waarop Het Zwanenkoor kan doen, wat ze doet. Voorstellingen geven in zorgcentra, optreden bij belangrijke evenementen zoals het Draaiorgelfestival en jaarlijks de prachtige voorstellingen in de Rode Hoed verzorgen. Zonder donateurs is dit heel moeilijk te realiseren.

Wij bedanken daarom onze dona-teurs voor hun jarenlange trouw en hopen hen nog vaak in de Rode Hoed of op andere locaties te mogen begroeten.

Wilt u ook in het bezit komen van een leporello? Stuur dan een briefje met uw naam, adres, postcode en woonplaats en 3 postzegels (van nummer 1) naar: Marga Kouw, Boterdijk 135, 1424 NE de Kwakel.

Niet zingende koorleden

Dit zijn leden, die niet zingen, maar altijd tijdens voorstellingen aanwezig zijn. Denk aan onze geluidsman, onze fotograaf, onze CD-verkopers. Deze leden gaan mee naar elk optreden en zijn ook altijd aanwezig in de Rode Hoed.

Dan hebben wij nog een reeks vrijwilligers. Deze **vrijwilligers** worden ingezet in de Rode Hoed. De portiers, de opbouw- en afbouwplieg van decor, geluidsinstallatie en de versieringen en de verkopers van de CD's en de programmaboekjes. Vrijwilligers die aanwezig zijn als brandwacht, vrijwilligers die het

vinden van een plekje in de zaal begeleiden en voor personen in rolstoel een plek verzorgen.

Vrijwilligers die overlast proberen te beperken, die EHBO hebben en bij calamiteiten kunnen optreden. Tevens zijn zij vaak aanjagers van de sfeer in de zaal en lopen zij voorop bij de polonaise. Kortom zij zijn mede verantwoordelijk voor een geslaagde voorstelling.

Geen van hen kunnen we bij Het Zwanenkoor missen om goede voorstellingen in de Rode Hoed te kunnen neerzetten.

Rectificatie

In het programmaboekje van De Rode Hoed hebben wij per abuis de schrijver van twee stukken niet vermeld.

“Papeneiland 1967” en “De Ooievaar” waren van de hand van onze *razende reporter Jan van der Hoeven*.

Van Willeke Alberti

Ik herinner me vooral onze heerlijke samenwerking tijdens mijn voorstelling van 5 november 2012 in Theater Carré.

Een voorstelling over mijn leven, mijn vader, mijn familie, mijn muziek en dus 'De Jordaan'.

Een avond die we wilden omlijsten en invullen met muzikale gasten die een bijzondere link hebben met dit verleden, met mijn verhaal en zelfs met mijn toekomst.

Overduidelijk was het, dat we jullie, het unieke Zwanenkoor een duidelijke rol wilden toebedelen.

Zelf zou ik deze avond presenteren en zag daar op een of andere manier, enorm tegen op. Ik zing nou eenmaal liever, net als mijn vader.

Maandenlang had ik gerepeteerd en stukjes geschreven, die ik uit het hoofd had geleerd.

Maar het mooie was, dat toen ik

daar op het podium in Carré stond, met jullie, 'Het Zwanenkoor', achter me, en een zaal vol gelijkgestemde enthousiaste Amsterdammers voor me, ik mijn spiekbriefjes in de coulissen kon gooien en alles wat ik ingestudeerd had mocht vergeten.

Deze avond heb ik gepresenteerd vanuit mijn hart.

Het ging immers over mijn roots, het ging helemaal vanzelf!

Een heerlijke avond waarop zonder twijfel, het hoogtepunt was, 'Het oude huis', dat dit keer niet door mijzelf, maar op een onverwacht ontroerende manier werd gezongen door een van jullie koorleden, Marian van Alphen.

Ik hoop in de toekomst nog vaak met jullie te mogen werken,

Heel veel liefs,
Willeke Alberti

Ons Hanneke

Ukent ze vast wel! Cafeetjes waar de tijd lijkt te hebben stilgestaan. Het cafeetje is onveranderd gebleven. Alleen hebben wij de klok even teruggezet naar 1989.

In de Twee Zwaantjes is de stemming opperbest. De rokers (toen waren er nog vele) probeerden het zuurstofgehalte zo laag mogelijk te houden. Het was zo een avond, waar de Jordaner en zijn aanhang naar uitkeek. Fijne opera- en operetteklanken doorkliefden de rookmist. Het leek wel hoe vuiler de lucht hoe schoner de klank.

Het werd een prachtavond. Mensen van allerlei pluimage bevolkten op die gedenkwaardige avond het café. Onder hen was Hanneke Meeuwis, 39 jaren jong, vanuit Loosdrecht samen met

plaatsgenoot Jacques Vet. Ze wilden de spreekwoordelijke bloemetjes eens stevig buiten zetten. Die avond is dat zeker gelukt. Zij zetten hun beste beentje voort op zanggebied om tegenstand te bieden aan de Jordaanse uithalen, de glissando's, de trillers en de tranentrekkende liedjes. Dat is hun aardig gelukt! Hanneke had al heel wat zang ervaring opgedaan in diverse Gooise koren. Op die avond werd de kiem gelegd om met al die fraaie stemmen wat te gaan doen.

Het weekend daarop werd Het Zwanen-koor een feit en is de rest historie? Nee! Een koor oprichten is één, maar het goed laten functioneren is twee. Je hebt een bestuur nodig. Voorzitter, secretaris, penningmeester, algemene zaken, boekingen en niet te vergeten een muzikaal leider. En daarnaast lieve mensen zullen de leden ook hun handjes moeten laten wapperen om een koor te laten groeien en bloeien.

Daar heeft ons Hanneke ontzettend veel aan bijgedragen en ze doet het nog steeds! Allemaal onbezoldigd. Vele taken heeft zij vervuld. O.a. secretaris en ledenadministratie. En zij is het warme hart naar onze donateurs. Ze houdt nog steeds bij wie er komt en wie er weggaat. Ter geruststelling: er gaat bijna nooit iemand weg. De glans en de zeer mooie reputatie die Het Zwanenkoor in de afgelopen 25 jaar heeft opgebouwd, straalt dan ook op haar af.

Ik heb stiekem een schatting gemaakt hoeveel liefde en warmte zij heeft geschonken aan ons koor. Hier een kleine greep: plusminus 1170 repetities, 1080 optredens, honderden vergaderingen, gaspedaal ingedrukt en voor het koor 100000 kilometers weggedraaid, een kleine auto opgebrand en nog is ze daar bescheiden over. "Ach ik houd van het koor", zegt ze dan.

Zij krijgt niet alleen het Zwanenveertje van de maand, zij verdient een pluim van Zwanenveren, bravo voor Hanneke! Ik sluit mij daarbij aan.

Hans Nolting..

Een klein geschreven portretje: een Eode aan de frontman van het koor Hans, een rasechte Amsterdammer geboren Lijnbaansgracht hoek Willemstraat. Een week na de oprichting van Het Zwanenkoor in 1989 is hij na een auditie van twee liedjes meteen aangenomen en nooit meer weggegaan.

Bij het tweede optreden was het koor gevraagd om haar talenten te tonen. Live voor het net opgerichte radio en tv station Noord-Holland. De achterste rij zangers en zangeressen verdween echter in

de coulissen door een haastig in elkaar gezet podium. Dat was een hilarisch moment voor de kijkers thuis. En dan die keer dat ze op weg waren naar Friesland. Muzikaal leider (destijds Rinus Hali, die van wanten wist wat PR betrof) deelde papiertjes uit met de tekst van het Friese volkslied. U begrijpt wel, Het Zwanenkoor kon niet meer stuk bij de Friezen. Stelt u zich voor: Hans moest voor iemand die uitgevallen was een liedje instuderen en twee dagen erna was er een optreden in Carré. Een uur voordat zij op moesten zat Hans nog in een auto te oefenen samen met accordeonist Peter Batenburg. Het optreden was zeer geslaagd en Hans het haantje.

Wist u dat Hans gekleed als een van de clerus (priesterklasse) in afwachting van zijn opkomst menigmaal wordt aangesproken met de woorden: “Fijn eerwaarde, dat u het feest komt opluisteren”? En dan moet je de mensen zien kijken en gniffelen als hij de vrolijke koster gaat voordragen.

En dan die stem! De tranen biggelen van de Westertoren als Hans haar bezingt en bij “De afgekeurde woning” vallen prompt de stenen uit de muur. Zingt hij “Er is maar één Jordaan”, dan verdwijnt subiet dat watertje uit het Midden Oosten en blijft alleen die buurt achter de genomineerde grachten in Amsterdam over. Hans is ook altijd bereid om elk jaar opnieuw aanwezig te zijn en zijn steentje bij te dragen bij de op- en afbouwplieg van het jaarlijkse festijn in de Rode Hoed. U kunt deze kerel van stavast altijd vinden op Koningsdag bij ons aller, zeer geliefde Trix Oordijk in de 1ste Lieliedwardsstraat. Samen met leden van het koor en met zijn schat van een vrouw Jeannette wordt daar dan een straatshow weg gegeven, die boeren, burgers en buitenlui in vervoering brengt. Hierbij gaat de baat voor de kost uit, want tijdens het zingen worden er ook CD’s van Het Zwanenkoor aan de man gebracht en daarom hulde voor deze man en een hele grote ZWANENVEER voor deze kanjer.

Uw razende reporter Jan.

Schrijfwedstrijd

Zwanenkoor

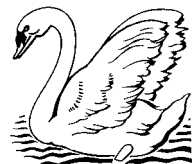
1^e prijs

Het huwelijksaanzoek

Je kunt wel zeggen, dat ik iets bijzonders heb meegemaakt in het bijzijn van Het Zwanenkoor. Ik ben Anita, schipper van de rondvaartboot Anton Dreesman. In 2003 voer Het Zwanenkoor al zingend met ouderen (met een stadspas) 2x per jaar met mij mee door de grachten. Ik zat meestal andersom in mijn stuurstoel en zong deinend met het water mee. Dat waren de mooiste vaartjes met al die Jordanezen. Ik voer in april de Nieuwe Herengracht in, toen onze boot werd geënterd door een houten speedboot uit het jaar 1900. Daar stond mijn vriend, Eddy (ook rondvaartschipper) op, in een wit marine kostuum. Hij zong met trillende stem een lied van Frans Halsema : Voor Haar. Daarna ging hij op zijn knieën en vroeg mij ten huwelijk. Hij had ook een reserveschipper geregeld, dus ging ik met bloemen van boord en al zwaaiend en zingend voer mijn boot verder. Het hele

koor was op de hoogte, behalve ik. Nog jaren daarna hadden ouderen en leden van het koor het over deze belevenis. Wij waren 9 september 2014 11 jaar getrouwd en varen nog steeds alle twee door de mooie Amsterdamse grachten. We komen altijd in februari naar de Rode Hoed, even ons hart ophalen. Wij dragen Het Zwanenkoor een warm hart toe.

Met lieve schippersgroet,
Eddy en Anita Steinhauer

Een groot schrijver ben ik niet, maar toen ik het laatste Zwanenkoor-Nieuws las met deze oproep er in, vouwde ik het blad open bij de oproep en legde het aanvankelijk weg. En ja, ik kwam het een maand later weer tegen en toen dacht ik: "Okay, daar gaat-ie dan, nu dat verhaal van een aantal jaren geleden toch maar eens delen..."

Het zal wel weer lukken!

Al vele jaren gaan wij met een behoorlijk grote groep naar één van de zondagmiddagoptredens van "de Zwanen". Die middag stond ik in de hal bij die prachtig aangeklede portiers te wachten op iemand van ons gezelschap die later zou arriveren. In die tijd dat ik daar wachtte, stroomde de Rode Hoed vol. En steevast wensten de portiers, na het afscheuren van het toegangsbiljet, de bezoeker een: "*fijne middag*" of "*veel plezier vanmiddag*" of zoiets dergelijks. En iedere keer volgde hetzelfde antwoord: "*Nou, dat zal wel lukken!*". Misschien een niet zo erg verrassend antwoord, maar als je dat steeds hoort van vele tientallen passerende bezoekers, dan ga je jezelf pas realiseren wat "dat Zwanenkoor" door die jaren heen voor al die trouwe fans is gaan betekenen! Een felicitatie waard! Tot in maart 2015, enne." Het zal wel weer lukken!"

P.C.Schaap

"Moeder Rie"

Jubilerend Zwanenkoor van harte gefeliciteerd.

Mijn moeder was een fan van jullie koor en ging elk jaar op zondagmiddag samen met haar vriendin naar jullie optreden toe. Ze was altijd erg enthousiast en ging er vroeg heen, want ze wilde graag

vooraan zitten. "Het optreden was weer een feest", zei ze de andere dag door de telefoon. Ze had van het optreden genoten. Mijn moeder wilde in de periode dat ze terminaal was, graag Het Zwanenkoor horen. Regelmatig werden er CD's van Het Zwanenkoor gedraaid en Moeder Rie genoot. Herinneringen aan mijn Moeder Rie waar Het Zwanen-

koor een mooie invulling aan heeft gegeven. Wij gaan al meer dan 15 jaar naar jullie optreden. Wij gaan vroeg heen om een plek op de tweede etage te vinden. Het is de sfeer, die het hem doet met een meezinger of een aria zelfs een duet. Jubilerend Zwanenkoor heel veel succes in de toekomst.

Groeten *André Dijkstra*

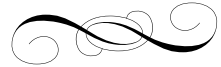
Van Bram Biesterveld

Het Zwanenkoor. Ik heb één keer een avond van Het Zwanenkoor mogen presenteren. Al vanaf het eerste moment dat je de zaal van de Rode Hoed binnen komt, voel je de Amsterdamse sfeer, voel je de gein, maar ook een groot verleden. Je ziet de mensen binnen komen en de pretlichtjes staan al in hun ogen alsof ze willen zeggen: “Dit wordt weer een ouderwets Amsterdams avondje”.

En ze krijgen gelijk, want zodra het voltallige koor op het toneel staat en de eerste klanken van het Amsterdamse lied worden ingezet, zingt iedereen mee. Dat gaat de hele avond door. Eén groot feest. En wat een prachtige stemmen. De sound van Amsterdam! Ik was daar getuige van en het verbaasde mij geen seconde, dat dit Zwanenkoor kort geleden haar 25 jarig jubileum vierde en ik daar te gast bij mocht zijn. Ik weet zeker, dat dit koor nog vele jaren zal zingen in de Rode Hoed en daar buiten. Op naar de 50.

Veel succes.

Van Maartje van Weegen

Mijn man en ik gaan nogal eens naar een concert. Soms wel drie keer per week. En vaak komen we er ontroerd, of geïnspireerd, of voldaan uit. Soms, omdat het tegenviel, ontevreden en heel af en toe gewoon neutraal. Maar dat laatste is nog nooit gebeurd bij een concert van Het Zwanenkoor. We hebben er nu drie meegemaakt; een keer als gasten en twee keer mocht ik een middag presenteren. En alle keren vonden we het geweldig. Ik was, Joop en ik waren, geroerd, geboeid en we hebben ons ook geamuseerd. Neutraal zou je onze gemoedstoestand dus zeker niet mogen noemen. Er gebeurt iets in de zaal als Het Zwanenkoor optreedt. Het koor is echt professioneel. Er wordt goed begeleid en het repertoire is uitstekend gekozen. Dit lijkt een groot compliment en dat is het ook!

Van Guido Frankfurter

Daar stond ik dan als presentator in februari 2007 in de Rode Hoed. Twee jaar nadat ik vanaf hetzelfde podium als stadsdeelwethouder het opengraven van twee Jordane grachten had verdedigd. Dat alleen al maakte het bijzonder voor mij! Maar wat hadden we een leuk programma. De Vrolijke Koster en de Zangeres Zonder Naam, met die uitschuifbare armen. Mijn kinderen Arthur en Lottie hebben het er nog over!

Dit jaar februari was het dus een vrolijk weerzien met de jongens en meisjes van “mijn” koor. En

weer was het zo'n fijne avond en galmden de liedjes nog wel een week in mijn hoofd door. Eigenlijk moeten we Het Zwanenkoor voordragen voor de Werelderfgoedlijst van de Unesco als immaterieel monument. Of is dat al eens geprobeerd? Hoe dan ook: alle Zwanen, bestuur en begeleiding van harte gefeliciteerd en op naar de volgende 25 jaar!

Van Klaas Wilting

Waarom is Het Zwanenkoor zo populair? Ik heb Het Zwanenkoor mogen presenteren en was verbaasd, dat de Rode Hoed tot de laatste stoel bezet was. Ik hoorde zelfs, dat niet iedereen een kaartje had weten te bemachtigen. Tot ik het koor mocht aankondigen en de eerste geluiden hoorde. Ik begreep het; de vrolijkheid en het plezier spatte van de bühne af. En ik zag de mensen in de zaal genieten, ja zelfs meezingen. Het Zwanenkoor maakt gevoelens van “wij horen bij elkaar” los. De mooiste nummers, oude en nieuwe, maar vooral die over het nostalgische Amsterdam gaan, van de prachtige Westertoren tot de fraaie Amsterdamse grachten. Ze rolden de zaal in en zorgden voor een meedeinend publiek. En als je dan zo op de bühne kijkt, dan zie je dat in een mooie ambiance voor de juiste aankleding is gezorgd en dat de zangers en zangeressen zelf enorm van hun optreden genieten. Voor mij betekent het, dat Het Zwanenkoor voor de juiste ingrediënten heeft gezorgd om er een topavond van te maken. Ik spreek de wens uit dat wij nog vele jaren van dit prachtige koor mogen genieten.

Colofon

Dit boekje kwam tot stand m.m.v.:
Redactie/tekst/controle/lay-out:
Elly Hählen, Tjarda Souwer
Interviews leden: Jan van der Hoeven
Fotografie: Karel Souwer
Koorfoto's: fotostudio De Bock
Druk en vormgeving:
Drukkerij SSP/Cliteur Amsterdam
Donateuradministratie:
Hanneke Meeuwis

Bestuur

Waarnemend voorzitter: Elly Hählen
Secretaris: Elly Hählen
Penningmeester: Marga Kouw
Boekingen: Ineke Snels
Algemene zaken: Cor Hoop

De redactie behoudt zich het recht voor om, zonder opgaaft van redenen, kopij wegens ruimtegebrek in te korten of, indien zulks het geval is, te weigeren als er sprake is van onfatsoenlijk taalgebruik, kwetsende inhoud of andere niet voorziene redenen.

Ja, ik wil donateur worden van Het Zwanenkoor

Naam:

Adres:

Postcode: **Woonplaats:**

Telefoon: **E-mailadres:**

**Betaling kan plaatsvinden op rekeningnummer NL67 ABNA 054 1919 245 of
NL98 INGB 000 559 3604 t.n.v. Het Zwanenkoor te Amsterdam zie www.zwanenkoor.nl**

Aantal donateurs:

Jaarlijkse donatie € (min. € 10,- p.p./per jaar)

**Secretariaat: 06-20389703 - info@zwanenkoor.nl - www.zwanenkoor.nl
Het Zwanenkoor, Westerdoksdijk 123, 1013 AD Amsterdam**